

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I. 35.080/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke;

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Figula Ildikó bíró;

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője: Csetneki Ügyvédi Iroda (ügyintéző: név ügyvéd)

Cím3

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Cím4

Az alperes képviselője: név1 kamarai jogtanácsos

Cím4

A per tárgya: adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes 14. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Veszprémi Törvényszék 4.K.700.913/2024/13-2. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesnél az adóhatóság 2021. III. és IV. negyedév tekintetében általános forgalmi adónemben folytatott ellenőrzést. A felperes, mint reklámozó, 2021. március 01. napján reklámszerződést kötött a cégl-vel (a továbbiakban: Számlakibocsátó), mint média felület értékesítést és reklámszolgáltatást végző ügynökséggel, a sportesemény 2021. év folyamán megrendezésre kerülő futamain szereplő márkanév versenyautó reklámfelületeinek, valamint a kapcsolódó internetes honlapok és ... profilokon történő cég nevének, emblémájának, feliratainak elhelyezésére. A számlakibocsátó a reklámok közzetevője megbízása alapján kizárólagosan volt jogosult rendelkezni a reklámfelület felett. A felperes reklám szolgáltatást is megrendelt a számlakibocsátótól, aki vállalta a reklám megjelenítéshez szükséges teljeskörű grafikai tervezést, feliratok gyártását, felhelyezését a reklámhordozóra, valamint annak versenyek alatti karbantartását.

A számlakibocsátó a szerződés alapján összesen négy darab számlát bocsátott ki, melyben 10.800.000, Ft áfa összeget számított fel, melyet a felperes a vizsgált időszaki áfa bevallásaiban levonásba helyezett.

[2] Az adóhatóság nem vitatta a szolgáltatás megvalósulását, azonban álláspontja szerint a felperes a kiállított számlák vonatkozásában adólevonási jogát arra figyelemmel nem gyakorolhatja, hogy a számlakibocsátó csak tovább számlázóként vett részt az ügyletekben. A felek közötti ügylet fiktív, a számlákban foglalt gazdasági események nem a számlán feltüntetett felek között jött létre, emiatt a felperes terhére általános forgalmi adónemben 10.800.000, Ft adókülönbötet állapított meg, mely után adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel. Határozatát az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény

(a továbbiakban: Áfa tv.) 120. § a) és 127. § (1) bekezdés a) pontjára, továbbá a Kúria 5/2016. (IX.26) KMK vélemény 2. esetére alapozta. Az adóellenőrzés megállapította, hogy egy számlázási láncolat jött létre, az abban résztvevők egyike sem rendelkezett a számlákon szereplő szolgáltatások teljesítéséhez szükséges személyi, tárgyi feltételekkel, a számlakibocsátó alvállalkozójánál végzett vizsgálat szerint az alvállalkozó alatti társaságok sem végezheték el a tevékenységet, továbbá az adóhatóság számára elérhetetlennek is bizonyultak. Emiatt a számlakibocsátó felé számlázó gazdasági társaság számláit hiteltelennek tekintette az adóhatóság.

[3] Az adóhatóság szerint a felperes elmulasztotta fokozottabb gondosság tanúsítását, ezáltal passzív szerepet játszott az áfakijátszásra irányuló cselekményekben. A felperes nem győződött meg a számlakibocsátó, illetve alvállalkozója személyi és tárgyi feltételeinek meglétéről. A felperes passzív magatartásával hozzájárult ahhoz, hogy jogellenes adóelőny megszerzését elősegítő ügyletekben vegyen részt, olyan általános forgalmi adót helyezett levonásba, amely a számlakibocsátó részéről, illetve a feltárt számlázási láncban nem került megfizetésre.

[4] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 1691745843 számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Egyetértett azzal az elsőfokú adóhatósági állásponttal, hogy a felperes részéről hiányzott a számlakibocsátóról való tájékozódás, ami azt eredményezte, hogy elmaradt azoknak az észszerűen elvárható tájékozódásból származó adatoknak a beszerzése, amely alapján a felperes tudomást szerezhetett volna arról, hogy bár a munkát valakik elvégezték, ténylegesen egy fiktív számlázással működő adóelkerülést megvalósító láncolat tagja lett. A felperes az ellenőrzési kötelezettségének elmulasztása miatt az adókijátszással szemben kiszolgáltatottá vált. Hangsúlyozta, hogy a Kúria következetes joggyakorlata alapján az egyes szerződések valós tartalmának és ehhez képest az esetleges adóelkerülési célzatnak a feltárásakor az adóhatóságnak a vizsgálatot a teljes lánc áttekintésével, az egymásra ható elemek értékelésével kell elvégeznie. Passzív adókijátszást megvalósító számlabefogadónak minősül az a magatartás, ha másik adóalany által felkínált feltételeket, körülményeket az ügylet lebonyolítása során az adózó nem vizsgálja.

A kereset és a védírat

[5] A felperes keresetében elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatását kérte, akként, hogy a terhére megállapított adókülönbözetet, adóhiányt, valamint adóbírságot és késedelmi pótlékot a bíróság törölje, másodlagosan az alperesi határozatnak elsőfokú adóhatóság határozatára kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú adóhatóság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[6] Hangsúlyozta, hogy a számlákon lévő gazdasági események nem vitatottan megvalósultak, az abban megjelölt gazdasági események végbe mentek, ekként a számlák tartalma valós. Az üzleti élettel ellentétes az az alperesi elvárás, amely a számlakibocsátó ellenőrzésére vonatkozott, a felperesnek a reklám szerződésben foglaltak megvalósulásán túl nem kellett vizsgálnia sem a feladatot elvégző személyt, sem a versenyaút tulajdonosát, és az azzal kapcsolatos ügyleti konstrukciót. A felperesnek elegendő volt az észszerű intézkedések körében meggyőződni arról, hogy a reklám szerződés szerinti feladat elvégzésre került, a feladat elvégzésének, a reklám közzétételének mikéntjéről, az abban közreműködő személyekről a felperesnek nem kellett tájékozódnia. Álláspontja szerint az alperes nem tudott olyan objektív körülményeket felsorakoztatni, amelyek alátámasztanák, hogy az adózó tudta, vagy tudhatta volna, hogy levonási jogának megalapozására felhozott ügylettel az értékesítési láncban korábban közreműködő gazdasági szereplő által elkövetett adócsalásban vett részt. Az adóhatóság olyan elvárhatósági mércét állított a felperessel szemben, ami az EUB joggyakorlatával nem összeegyeztethető.

[7] Az alperes védíratában a felperes keresetének elutasítását kérte, kiemelve, hogy széles körű bizonyítást folytatott le, mégsem sikerült kívülállók által is megállapítható módon

meggyőződnie arról, hogy a számlákon szereplő gazdasági események a felek között valóságban megtörténtek. Kiemelte, hogy nem irreleváns, hogy ki teljesített, ha a számlakibocsátó igénybe vett alvállalkozói teljesítést, és az adóhatósági ellenőrzés során bebizonyosodik, hogy az alvállalkozó képtelen a teljesítésre, szükségszerűen adódik az a következtetés, hogy a továbbadott szolgáltatás nem valós. A felperes részéről az ellenőrzési cselekményének elmulasztása odavezetett, hogy a felperes kitette magát a számlakibocsátó által elkövetett visszaélésnek. Utalt arra, hogy a reklám tevékenység sajátja, hogy a megrendelő csak az ügynökkel van közvetlen kapcsolatban, így a vele való megállapodás előtt kell meggyőződnie az egész folyamat részleteiről, működési mechanizmusáról, annak realitásáról, szabályszerűségéről.

Az elsőfokú bíróság döntése

[8] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak találta és az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően megváltoztatta, és a felperes terhére megállapított adókülönbözetet, adóhiányt, adóbírságot, és késedelmi pótlékot törölte. Egyben kötelezte az alperest 1.037.590, Ft perköltség megfizetésére.

[9] A Kúria 5/2016. (IX. 26.) KMK véleményre hivatkozva kifejtette, hogy a bíróság azt vizsgálta, hogy az elsőfokú hatóságnak, illetve az alperesnek az eljárása során sikerült-e olyan objektív igazolható körülményt feltárnia, amely a felperes terhére esne és az adólevonási jog megtagadását megalapozná. Helytállónak értékelte azt a felperesi hivatkozását, hogy a Kúria gyakorlata szerint a számlakibocsátó társaságok adózási morálja, tárgyi eszközeinek, alkalmazottainak száma, telephelyeinek léte az adólevonás jogát nem befolyásolja. Idézte a Kúria Kfv.35.611/2012/4. számú döntését, miszerint számlabefogadót nem érheti hátrány az érdekeltségi körén kívül eső okok, így például a számlakibocsátónál feltárt hiányosságok miatt. Hangsúlyozta, hogy az áfa levonási jog gyakorlásának megtagadásához az szükséges, hogy az adóhatóság bizonyítsa, hogy a számlabefogadó tudott arról, hogy adócsalásban vesz részt. Az adólevonási jog megtagadásához nem elegendő a számlakiállító oldalán felmerülő szabálytalanság.

[10] Egyetértett a felperes azon álláspontjával is, hogy az alperes nem követelheti meg a felperestől a „hatósági szintű” ellenőrzés lefolytatását a számlakibocsátó vonatkozásában. Rámutatott arra, hogy az Áfa tv., illetve a Hea irányelv nem tartalmaz olyan kifejezett rendelkezést, mely szerint az adóalanynak a részére teljesített szolgáltatásnyújtás kapcsán általános ellenőrzési kötelezettsége van. Ilyen kötelezettsége nem az adóalanynak, hanem az adóhatóságnak van, ebből következően az adóhatóság a kellő körülmények hiányára hivatkozva nem jogosult a számlakibocsátó által elkövetett mulasztás következményeit az adóalanyra hárítani oly módon, hogy az adóalany adólevonási jogát elveti. Az csak akkor tagadható meg, ha egyértelműen bizonyítást nyer, hogy valótlan a számlákban dokumentált gazdasági esemény, illetőleg, ha az adóhatóság bizonyítja, hogy a felperes tudta, vagy tudnia kellett arról, hogy adócsalásban vesz részt. Szerinte az alperes által hivatkozott körülmények nem tekinthetők önmagukban olyan objektív körülményeknek, amely alapján a felperesnek fel kellett volna ismernie, hogy adókijátszás részesévé vált, különösen akkor, amikor a szolgáltatás teljesítése nem vitatottan megtörtént.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[11] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte.

[12] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára alapította, mert szerinte az elsőfokú bíróság a Pp. 279. §-ban és 346. § (4)-(5) bekezdéseiben foglaltakat megsértve a bizonyítékok értékelése során iratellenesen, kirívóan okszerűtlenül, logikai ellentmondásokat tartalmazóan járt el, nem vont értékelése körébe kellő súllyal minden, az alperesi határozat alapját képező releváns bizonyítékot. Ezen túlmenően az ítélet indokolása nem felel meg az Alkotmánybíróság és a Kúria döntéseiben is megjelenő jogszerűségi követelményeknek. Kúriai döntésekre hivatkozással kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az adólevonási jog megtagadásához vezető objektív körülmények közül tulajdonképpen csak egyet értékelt, a továbbiakat figyelmen kívül hagyta, azokra döntésében érdemben nem reagált, melynek következtében indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Az sem állapítható meg a döntésből, hogy az alperes által, a levonásba helyezett számlák hiteltelenségét érintően tett megállapítások helytállóak voltak-e, azaz az ügylet adójogi minősítésére jogszerűen került-e sor. Megítélése szerint az ügy elbírálásához szükséges tényállást sem tartalmaz az ítélet, hiányosan ismertette az első és a másodfokú adóhatóság és felperes álláspontját, és nem derül ki az ítéletből a kereset elbírálásához szükséges, bíróság által elfogadott tényállás. Nem állapítható meg, hogy milyen indokok figyelembevételével, milyen általa megállapított tényállás mentén jutott eltérő következtetésre.

[13] A felülvizsgálati kérelem érdemi részében is azt állította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem alkalmas érdemi felülvizsgálatra, mivel a bizonyítékok, tények rögzítése és értékelése olyan mértékben hiányos, és téves alapokon nyugvó, az indokolás annyira elnagyolt, sommás, hogy az önmagában a döntés megalapozatlanságát eredményezi.

[14] Ezen túlmenően sérelmezte a megállapított perköltség mértékét is, az szerinte sem a pertárgy értékkel, sem a szükséges munkaórákkal nincs arányban, így kérte annak mérsékelt összegben történő megállapítását.

A Kúria döntése és jogi indokai

[15] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[17] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak.

[18] A Kp. 117. § (4) bekezdése előírja, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

[19] Az ítélet jogerőssé válása azzal a joghatással jár, hogy rendes jogorvoslattal, vagyis önmagában azért, mert a fél azt jogsértőnek vagy megalapozatlannak tartja, többé nem támadható, ezért a felülvizsgálatra a törvény a félnek nem biztosít feltétel nélküli alanyi jogot {Kfv.VII.37.323/2024/2., [28]}. A rendkívüli jogorvoslat a jogerős ítélet kivételes, a törvényben meghatározott okokból történő felülvizsgálatát jelenti. A befogadási eljárásban a Kúria ezeknek a törvényben meghatározott okoknak a fennállását vizsgálja, mégpedig a felülvizsgálati kérelem alapján. A Kp. 117. § (4) bekezdés utolsó fordulata értelmében a Kúria a fél által megjelölt befogadási okhoz nincs kötve, ugyanakkor a fél által előadottaknak valamely okból a befogadást alá kell támasztaniuk. A jogerős ítélet fél által állított jogellenességét a Kúria a befogadás során nem vizsgálhatja, mert ezzel megfordítaná a döntései sorrendjét, és a befogadást követő érdemi vizsgálatot előlegezné meg már a befogadási szakaszban.

[20] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról való döntés során is a befogadási kérelemben megjelölt okokat és indokokat vizsgálhatja. Hangsúlyozandó, hogy a Kúria az eljárási jogi indokokra alapított befogadási kérelemről való döntés során sem végezheti el a támadott jogerős határozat felülvizsgálatát, és csak annak keretei között mozoghat, hogy sérültek-e a kérelem előterjesztőjének megjelölt alapvető eljárási jogai, illetve a kérelem alapján észlelhető-e az ügy érdemére kiható egyéb eljárási jogszabálysértés.

[21] Hangsúlyozza azt is a Kúria, hogy a befogadás tárgyában hozandó döntése során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kellett vizsgálnia, a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának megalapozásához ezért önmagában nem elégséges, hogy az alperes a jogerős ítéletben

foglaltakkal nem ért egyet, azt jogszabálysértőnek, adott esetben téves jogértelmezésen nyugvónak tartja.

[22] A Kúria gyakorlata a felülvizsgálati kérelmek befogadhatósága vizsgálata terén egységes abban is, miszerint alapvető eljárási jogok megsértése, vagy egyéb eljárási szabályszegés nem önmagában, hanem az adott ügy egészének összefüggésében, az összes körülmény mérlegelésével értékelendő, figyelemmel arra, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont nem minden jogszabálysértés, hanem kizárólag az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata esetén biztosítja a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[23] Az alperes a vizsgált befogadhatósági ok körében a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelését és azt állította, hogy az elsőfokú bíróság nem vett figyelembe minden az alperes által az ügy kapcsán feltárt bizonyítékot, ebből kifolyólag tényállás megállapítása is hibás, hiányos. Ennek kapcsán a Kúria rögzíti, hogy a felülvizsgálati eljárás során elvi jelentőségű jogkérdésben dönt a Kúria, melyből következően a felülvizsgálati eljárás során az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok ismételt egybevetésére és értékelésére, a bizonyítás eredményének felülmérlegelésére – iratellenesség és kirívóan okszerűtlen mérlegelés hiányában – nincs lehetőség. (Kfv.V.35.077/2023/2., Kfv.I.35.316/2021/2.) Emellett a Kúria utal arra, hogy a következetes gyakorlat szerint önmagában az, hogy a felperes nem ért egyet a bizonyítékok bíróság általi mérlegelésével, és a bizonyíték újra értékelésével lényegében saját álláspontja elfogadását kéri, nem elegendő a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadáshoz (Kfv.I.35.231/2023/3.) A Kúria megjegyzi, hogy perbeli ügyben a periratok áttanulmányozása eredményeként nem észlelhető kirívóan okszerűtlen értékelés, vagy súlyos logikátlan következtetés, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolttá tenné, és nem állapítható meg az sem, hogy az elsőfokú bíróság az ügy elbíráláshoz szükséges tényállást ne tárta volna fel, illetve ne rögzítette volna döntésében.

[24] A Kúria a jelen jogvitában vizsgálat tárgyát képező, a felperes adólevonási joga gyakorolhatóságával összefüggésben született alperesi határozat és az ennek jogszerűségét vizsgáló bírósági ítélet kapcsán nem észlelt olyan körülményt, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolttá tenné. A Kúria kiemeli, hogy az adólevonási jog gyakorolhatóságához kapcsolódó jogértelmezési kérdéseket a Kúria több precedens értékű döntésében is tisztázta, ezekben figyelemmel volt az Európai Unió Bírósága gyakorlatára is. Kiforrott esetjoggal rendelkezik a Kúria arra vonatkozóan is, hogy milyen objektív körülmények értékelése alapján kell megítélni a számlabefogadó tudattartalmát. A teljesség igénye nélkül utal a Kúria a Kfv.I.35.280/2017/7., Kfv.I.35.024/2020/7., Kfv.I.35.362/2020/10., Kfv.V.35.329/2021/8., Kfv.V.35.007/2023/6.számú határozatokra.

[25] Arra vonatkozóan is egységes a gyakorlat, hogy a számlabefogadótól milyen észszerűen elvárható intézkedések követelhetők meg. (A teljesség igénye nélkül: Kfv.V.35.029/2017/4., Kfv.I.35.138/2017/5., Kfv.V.35.153/2017/4., Kfv.VI.35.304/2022/5.) Kiemeli a Kúria a Kfv.I.35.128/2018/4. számú ítélet indokolása [30] pontját, amelyben a Kúria elvi élel mondta ki, hogy az észszerűen elvárható intézkedések köre mindig az adott ügy körülményeitől függenek, melynek elbírálása az eljáró bíróság feladata.

[26] A felülvizsgálati kérelem alaptalanul állította azt, hogy az ítélet nem tartalmaz tényállást és jogi indokolást, ezért az érdemben felülbírálatra alkalmatlan. Az indokolási kötelezettséggel összefüggésben a Kúria kiemeli, hogy az Alkotmánybíróság állandó gyakorlatát a Kúria követi, amely az ítéleti indokolással összefüggésben azt a minimum követelményt állítja fel, hogy a felek ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit a bíróságnak kellő alapossággal kell megvizsgálnia, és ennek értékeléséről kell számot adni, azaz nincs a bíróságnak a felek által felhozott minden érvre egyenként való megcáfolási kötelezettsége (lásd. 7/2013. (III.1) AB határozat, 30/2014. (IX.30) AB határozat, melyet megerősített a IV. 2006/2022 AB végzés.) Ennek pedig az elsőfokú bíróság ítélete megfelel.

[27] Miután a Kúria az ítélet érdemi megállapítása elleni felülvizsgálati kérelem befogadását nem tartotta indokoltnak, a Kp. 116. § (1) bekezdés c) pontjának tiltó rendelkezése folytán a perköltség mértéke vonatkozásában előterjesztett felülvizsgálati kérelmet nem vizsgálhatta.

[28] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdésére tekintettel az alperes által megjelölteken túl is, valamennyi Kp. szerinti hivatalból figyelembe vehető ok mentén vizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát, ennek kapcsán nem észlelt a jogegységgel okozati kapcsolatban álló indokot, a felülvizsgálati kérelmet a Kp. által nevesített egyetlen szempont alapján sem találta befogadhatónak. Mindezekre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

[29] A felülvizsgálati kérelem befogadásnak feltételei tehát nem álltak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[30] *A felülvizsgálati kérelem befogadására csak akkor kerülhet sor, ha a befogadás Kp. 118. § (1) bekezdésében rögzített törvényi feltételei fennállnak*

Záró rész

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[32] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[33] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. április 24.

Dr. Hajnal Péter s.k.

a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla s.k.

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit

előadó bíró

bíró

Dr. Figula Ildikó s.k.

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró

bíró